

Protokół nr 32/2021

z posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

Rady Miejskiej Wrocławia

z dnia 22 lipca 2021 roku,

od godziny 9.00 do godziny 13.00

tryb zdalny - korespondencyjny

BRM-DPP.0012.12.8.2021

Dnia 22 lipca 2021 rok w godzinach 9.00 – 13.00 w trybie zdalnym - korespondencyjnym odbyło się posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Wrocławia.

Na ogólną liczbę 5 członków Komisji, wszyscy radni wzięli udział w komisji i głosowaniu korespondencyjnym.

Porządek obrad

I. Przyjęcie porządku obrad

II. Rozpatrzenie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie przyznania "Nagrody Wrocławia" - druk nr 1178/21,

III. Rozpatrzenie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie uchwalenia Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na obszarze Wrocławia - druk nr 1179/21.

IV. Rozpatrzenie skarg:

1. skargi na Prezydenta Wrocławia - druk nr 1180/21,

2. skargi na Prezydenta Wrocławia - druk nr 1181/21,

3. skargi na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu - druk nr 1182/21.

V. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia

VI. Wolne wnioski

Ad. I. Komisja bez uwag przyjęła porządek posiedzenia.

Ad. II. Komisja rozpatrzyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie przyznania "Nagrody Wrocławia" - druk nr 1178/21

W dniu 12 lipca 2021 roku do Biura Rady Miejskiej Wrocławia wpłynęła skarga Stowarzyszenia Obóz Wielkiej Polski z siedzibą w Warszawie (dalej : „Skarżący”) na uchwałę nr XXXVI/958/21 (w skardze błędnie wskazano nr uchwały jako XXXVI/1958/21, co jest oczywistą omyłką) z dnia 22 kwietnia 2021 roku w sprawie przyznania „Nagrody Wrocławia” Fundacji Ogólnopolski Strajk Kobiet.

Skarżący zarzucił, że nagrodzona Fundacja szerzy nienawiść oraz chrystianofobię wobec katolików. Ponadto Skarżący podnosi, że działania Fundacji naruszają podstawowe prawa i wolności zawarte w Konstytucji RP, w szczególności artykuł 72 ust. 1 (*Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę praw dziecka. Każdy ma prawo żądać od organów władzy publicznej ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją*), artykuł 18 (*Małżeństwo jako związek kobiety i mężczyzny, rodzina, macierzyństwo i rodzicielstwo znajdują się pod ochroną i opieką Rzeczypospolitej Polskiej*), artykuł 38 (*Rzeczpospolita Polska zapewnia każdemu człowiekowi prawną ochronę życia*) i artykuł 53 ust. 1 i 2 (*1. Każdemu zapewnia się wolność sumienia i religii. 2. Wolność religii obejmuje wolność wyznawania lub przyjmowania religii według własnego wyboru oraz uzewnętrzniania indywidualnie lub z innymi, publicznie lub prywatnie, swojej religii przez uprawianie kultu, modlitwę, uczestniczenie w obrzędach, praktykowanie i nauczanie. Wolność religii obejmuje także posiadanie świątyń i innych miejsc kultu w zależności od potrzeb ludzi wierzących oraz prawo osób do korzystania z pomocy religijnej tam, gdzie się znajdują*).

W tej sytuacji zdaniem Skarżącego Rada Miejska Wrocławia przyznając „Nagrodę Wrocławia” Fundacji Ogólnopolski Strajk Kobiet naruszyła art. 25 Konstytucji RP (*1. Kościoły i inne związki wyznaniowe są równouprawnione. 2. Władze publiczne w Rzeczypospolitej Polskiej zachowują bezstronność w sprawach przekonań religijnych, światopoglądowych i filozoficznych, zapewniając swobodę ich wyrażania w życiu publicznym. 3. Stosunki między państwem a kościołami i innymi związkami wyznaniowymi są kształtowane na zasadach poszanowania ich autonomii oraz wzajemnej niezależności każdego w swoim zakresie, jak również współdziałania dla dobra człowieka i dobra wspólnego. 4. Stosunki między Rzeczpospolitą Polską a Kościołem Katolickim określają umowa międzynarodowa zawarta ze Stolicą Apostolską i ustawy. 5. Stosunki między Rzeczpospolitą Polską a innymi kościołami oraz związkami wyznaniowymi określają ustawy uchwalone na podstawie umów zawartych przez Radę Ministrów z ich właściwymi przedstawicielami*) oraz artykuł 37 ustęp 3 tejże Konstytucji (brak wskazanego przez Skarżącego przepisu w treści Konstytucji RP).

Do skargi pismem z dnia 19 lipca 2021 roku odniosła się Komisja Nominacyjna Rady Miejskiej Wrocławia, wskazując że nagrodę dla Fundacji Ogólnopolski Strajk Kobiet przyznano zgodnie z zapisami uchwały nr LVIII/375/93 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 16 stycznia 1993 roku w sprawie tytułów i nagród przyznawanych przez władze Wrocławia oraz procedurą określoną w Regulaminie przyznawania tytułów i nagród przez władze Wrocławia, stanowiącym załącznik do uchwały nr XXXIII/861/21 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 14 stycznia 2021 roku zmieniającej uchwałę nr LVIII/375/93 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 16 stycznia 1993 roku w sprawie tytułów i nagród przyznawanych przez władze Wrocławia. Komisja Nominacyjna sporządziła wniosek o przyznanie Nagrody Wrocławia wskazując w jego uzasadnieniu, że Fundacja Ogólnopolski Strajk

Kobiet od września 2016 roku zarówno w Polsce, jak również poza jej granicami działa na rzecz praw człowieka i równouprawnienia. W ocenie Komisji działalność Fundacji w obronie podstawowych wartości – wolności, godności, tolerancji, prawa kobiet do decydowania o swoim losie – zasługiwała na wyróżnienie. Ostatecznie powyższą argumentację podzieliła Rada Miejska Wrocławia przyznając Fundacji „Nagrodę Wrocławia”.

Skarżący jako podstawę skargi wskazuje artykuł 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (jt. Dziennik Ustaw z 2020 roku, pozycja 713 ze zm.), który w swoim ust. 1 stanowi, że każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem, podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego. O ile nie wzbudza większych wątpliwości to, że zaskarżona uchwała została podjęta przez organ gminy (Radę Miejską Wrocławia) w sprawie z zakresu administracji publicznej, to rozważenia wymaga występowanie interesu prawnego Skarżącego.

W orzecznictwie podkreśla się, że przepis artykuł 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym nie daje podstawy do korzystania przez każdego z prawa wniesienia skargi w interesie publicznym. Nie można również traktować powołanego powyżej przepisu art. 101 ust. 1 jako podstawy zaskarżenia uchwały organu gminy przez każdego, kto subiektywnie uznaje uchwałę za podjętą z naruszeniem prawa. Skarżący powinien wykazać związek między zaskarżoną uchwałą, a własną, indywidualną sytuacją prawną, który musi powodować następstwo w postaci ograniczenia lub pozbawienia konkretnych uprawnień lub nałożenia obowiązków. Podstawą interesu prawnego jest przepis prawa materialnego, dotyczący bezpośrednio sfery prawnej podmiotu, który się na niego powołuje, i który daje możliwość ochrony temu podmiotowi w postępowaniu administracyjnym. Chodzi tu przede wszystkim o bezpośredniość

związku pomiędzy sytuacją danego podmiotu, a normą prawa materialnego, z którego wywodzi on swój interes prawny. Interes prawny musi wynikać z przepisu prawa materialnego, na podstawie którego można skutecznie żądać czynności organu z zamiarem zaspokojenia jakiejś potrzeby albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu sprzecznych z potrzebami danej osoby. Od tak pojmowanego interesu prawnego należy, odróżnić interes faktyczny, istniejący w sytuacji, w której dana osoba jest wprawdzie bezpośrednio zainteresowana rozstrzygnięciem sprawy administracyjnej, ale nie może tego zainteresowania potwierdzić przepisami prawa powszechnie obowiązującego, mogącymi stanowić podstawę skutecznego żądania stosownych czynności organu administracji. Podstawą interesu prawnego dla określonego podmiotu może być przepis prawa materialnego, z którego wynika, że dana osoba może lub powinna uzyskać konkretne korzyści, albo może być obciążona powinnością określonego zachowania (taki pogląd wyrażono m.in. w postanowieniu NSA z 17.11.2016, I OSK 2417/16, LEX nr 2169805, wyroku NSA z 1.10.2013, I OSK 1209/13, LEX nr 1391696, postanowieniu NSA z 27.08.2020, II OSK 1295/20, LEX nr 3058381).

Z treści skargi nie sposób wywieść interes prawny Skarżącego w rozumieniu artykułu 101 ustęp 1 ustawy o samorządzie gminnym. Skarżący wprawdzie przywołuje szereg przepisów Konstytucji RP, które rzekomo narusza nagrodzona Fundacja oraz przepisy Konstytucji, które naruszyła Rada Miejska Wrocławia, jednakże wskazanych przepisów w żaden sposób nie można powiązać z osobistą sytuacją Skarżącego. Na marginesie można tylko dodać, że Skarżący nie przedstawiło również żadnych dowodów, że Fundacja oraz Rada Miejska Wrocławia dopuściły się zarzucanych naruszeń przepisów prawa.

Zdaniem Komisji skarga winna zostać odrzucona w myśl przepisu 58 § 1 pkt 5a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o

postępowaniu przed sądami administracyjnymi (jt. Dziennik Ustaw z 2019 roku, pozycja 2325 ze zm.).

Mając na uwadze powyższe oraz analizę eksperta Komisja w wyniku głosowania (za – 4 radnych, przeciw – 1 radny, wstrzymał się – 0 radnych) postanowiła wnioskować o odrzuceniu przedmiotowej skargi.

Ad. III. Następnie Komisja rozpatrzyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie uchwalenia Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na obszarze Wrocławia - druk nr 1179/21.

W dniu 15 lipca 2021 roku wpłynęła skarga prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia - Stare Miasto na uchwałę nr VI/114/19 z dnia 21 marca 2019 roku w sprawie uchwalenia Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na obszarze Wrocławia (Dziennik Urzędowy Wojewody Dolnośląskiego z 2019 roku pozycja 2136). Prokurator wniósł o stwierdzenie nieważności § 3, § 4 pkt 1 b i c, § 4 pkt 6, § 7 pkt 5, § 9 pkt 3, § 13 pkt 4 i 5, § 16, § 17, § 18 oraz § 26 Regulaminu. Dodatkowo skarżący sformułował zarzuty dotyczące § 6 pkt. 4 ppkt 1 i 2, § 7 ust. 10, § 8 pkt 5 oraz § 10 Regulaminu. Zarzuty prokuratora sprowadzają się zasadniczo do powtórzenia, bądź przekroczenia przez organ materii ustawowej.

Do skargi pismem z dnia 21 lipca 2021 rok ustosunkowało się Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Spółka Akcyjna (dalej: MPWiK).

MPWiK podniosło, że zgodnie z art. 19 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 rok o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (jt. Dziennik Ustaw z 2020 roku, pozycja 2028, zwana dalej: „uzzw”) Rada Gminy, na podstawie projektów regulaminów dostarczania wody i odprowadzania ścieków opracowanych przez

przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, przygotowuje projekt regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków oraz przekazuje go do zaopiniowania organowi regulacyjnemu, zawiadamiając o tym przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne. Organ regulacyjny opiniuje projekt regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków w zakresie zgodności z przepisami ustawy i wydaje, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie, opinię nie później niż w terminie miesiąca od dnia doręczenia tego projektu. MPWiK podkreśla, że wszystkie wymogi proceduralne w tym zakresie zostały dochowane. Co powinien zawierać regulamin ustawodawca określił w art. 19 ust. 5 uzzw, który stanowi:

Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków określa prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług, w tym:

- 1) minimalny poziom usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków;
- 2) warunki i tryb zawierania umów z odbiorcami usług;
- 3) sposób rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalone w taryfach;
- 4) warunki przyłączania do sieci;
- 5) warunki techniczne określające możliwości dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych;
- 6) sposób dokonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne odbioru wykonanego przyłącza;
- 7) sposób postępowania w przypadku niedotrzymania ciągłości usług i odpowiednich parametrów dostarczanej wody i wprowadzanych do sieci kanalizacyjnej ścieków;
- 8) standardy obsługi odbiorców usług, w tym sposoby załatwiania reklamacji oraz wymiany informacji dotyczących w szczególności zakłóceń w dostawie wody i odprowadzaniu ścieków;
- 9) warunki dostarczania wody na cele przeciwpożarowe.

MPWiK zauważyła, że większość z podniesionych zarzutów odnosi się do – zdaniem Skarżącego – „nieuprawnionego powielenia materii ustawowej”. Konsekwencją stwierdzenia nieważności takich zapisów byłoby zatem wyeliminowanie ich wyłącznie z treści Regulaminu – przedsiębiorstwo mogłoby powoływać się nadal na te zapisy – w ramach treści ustawy. Wprowadzenie ich do Regulaminu miało służyć interesom klientów i zapewniać im uporządkowanie wiedzy w zakresie regulacji objętych zarówno ustawą jak i Regulaminem. Odnosząc się do konkretnych zarzutów podniesionych przez Skarżącego MPWiK przedstawiło następujące argumenty:

- w zakresie § 3 Regulaminu, gdzie Skarżący zarzucił nieuprawnione powielenie materii uregulowanej w artykule 16 ust. 1 uzzw oraz przekroczenie ustawowego uprawnienia MPWiK wskazuje, że zgodnie z tym paragrafem Regulaminu „Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne prowadzi swoją działalność w oparciu o zezwolenie na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków”. Jak stanowi z kolei artykuł 16 ust. 1 uzzw: „Na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków jest wymagane uzyskanie zezwolenia wydawanego przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) w drodze decyzji.”.

Zdaniem MPWiK przywołane postanowienie Regulaminu nie stanowi zatem powtórzenia przepisów ustawy, jak również mieści się w zakresie ustawowego uprawnienia przyznanego Radzie gminy. MPWiK podkreśla również, że zaskarżone postanowienie zostało uprzednio pozytywnie zaopiniowane przez organ regulacyjny.

- w zakresie § 4 pkt 1 lit. b i c Regulaminu, gdzie Skarżący również zarzucił powtórzenie materii ustawowej z artykułem 5 ustęp 1 i 1b uzzw, MPWiK wskazuje, że zaskarżony przepis Regulaminu stanowi, że „Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków ma obowiązek:

- 1) zapewnić zdolność posiadanych urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych do:
 - a) (...),
 - b) realizacji dostaw wody pod odpowiednim ciśnieniem, zgodnym z powszechnie obowiązującymi przepisami, przy czym wymóg zapewnienia dostaw pod odpowiednim ciśnieniem dotyczy wyłącznie dostaw wody z sieci, a minimalne dyspozycyjne ciśnienie wody dostarczanej przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne na obszarze Wrocławia, mierzone na rurociągach zasilających obiekty w danym rejonie wynosi 0,2 MPa,
 - c) realizacji dostaw wody i odprowadzania ścieków w sposób ciągły i niezawodny;”.

Natomiast artykuł 5 ustęp 1 i 1b uzzw stanowią:

1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ma obowiązek zapewnić zdolność posiadanych urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych do realizacji dostaw wody w wymaganej ilości i pod odpowiednim ciśnieniem oraz dostaw wody i odprowadzania ścieków w sposób ciągły i niezawodny, a także zapewnić należyłą jakość dostarczanej wody i odprowadzanych ścieków.

1b. Wymóg zapewnienia dostaw pod odpowiednim ciśnieniem, o którym mowa w ustępie 1, dotyczy wyłącznie dostaw wody z sieci. W ocenie MPWiK przywołana regulacja nie stanowi powtórzenia przepisów ustawy, podkreślając, że została ona również pozytywnie zaopiniowana przez organ regulacyjny. MPWiK dodatkowo wyjaśnia, że w postanowieniu z dnia 27 września 2018 roku z negatywną opinią organu regulacyjnego wskazano, że poprzednie brzmienie Regulaminu nie określało parametrów ilościowych i jakościowych dostarczanej wody. Na skutek tej uwagi zapis w § 4 pkt 1 lit. b został uzupełniony o wskazanie minimalnego ciśnienia, a zatem to postanowienie nie powtarza przepisów ustawy. Dodano również punkt 7), gdzie określone zostały pozostałe wymogi jakościowe.

- zapis § 4 punkt 6 Regulaminu rzeczywiście stanowi powtórzenie przepisu ustawowego, określonego w artykule 5 ustęp 1a uzzw, jednakże ma on przede wszystkim charakter informacyjny dla odbiorców usług. Mimo zatem, że stanowi powtórzenie przepisów ustawy to należy uznać, że jest ono dopuszczalne. Tym bardziej, że postanowienie to, zapewniające klientom poczucie bezpieczeństwa, nie było kwestionowane przez organ regulacyjny i na żadnym etapie nie zostało zaopiniowane negatywnie jako naruszające przepisy ustawy.

- MPWiK kwestionuje zarzut polegający na nałożeniu na odbiorcę usług w § 7 ustęp 5 Regulaminu obowiązku zawiadomienia o posiadanych własnych ujęciach wody i przekroczeniu delegacji ustawowej zakresu spraw wymienionych w artykule 19 uzzw, podnosząc że w uzasadnieniu przedstawionego zarzutu Skarżący nie wskazał, w jaki sposób przywołane postanowienie Regulaminu wykracza poza upoważnienie ustawowe z artykułu 19 uzzw. MPWiK podkreśla, że zgodnie z artykułem 19 ustęp 5 uzzw „Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków określa prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług, w tym: (...)”. Użycie sformułowania „w tym” w analizowanym przepisie świadczy o tym, że wyliczenie zawarte w tym przepisie ma charakter niewyczerpujący. Jest to zatem katalog otwarty co oznacza, że regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków może regulować także inne kwestii niż te wprost wymienione w artykule 19 ust. 5 uzzw. Ponadto w artykule 19 ust. 5 pkt 3 ustawodawca przekazał do materii regulaminowej obowiązek ustalenia sposobu rozliczeń świadczonych usług. Ustalenie czy odbiorca posiada inne ujęcia wody poza dostawami z przedsiębiorstwa służy właściwemu rozliczeniu ilości odprowadzanych ścieków w sytuacji, o której mowa w artykule 27 ustęp 5 uzzw: „W razie braku urządzeń pomiarowych ilość odprowadzonych ścieków ustala się na podstawie umowy, o której

mowa w artykule 6 ust. 1, jako równą ilości wody pobranej lub określonej w umowie.” MPWiK zaznacza ponadto, że to postanowienie również nie było kwestionowane przez organ regulacyjny, który zaopiniował je pozytywnie.

- Skarżący nie odniósł się w skardze do wniosku o stwierdzenie nieważności § 9 pkt 3 Regulaminu,
- MPWiK neguje zarzut co do nieważności § 13 pkt 4 i 5 Regulaminu (z uwagi na przekroczenie upoważnienia ustawowego i wkroczenie w sferę uregulowań prawa budowlanego, z powołaniem na przepisy wykonawcze), nakładającego na odbiorcę przyłącza obowiązek wykonania operatu geodezyjnego w dwóch egzemplarzach i dostarczenia jednego egzemplarza przedsiębiorstwu wodno-kanalizacyjnemu, a drugiemu odpowiedniemu urzędowi zajmującemu się aktualizacją dokumentacji geodezyjnej. MPWiK S.A. zdaje sobie sprawę z tego, że z przepisów nie wynika wprost jednoznaczna podstawa dla wymagania przedstawienia przez podmiot przyłączany dokumentów w postaci operatu geodezyjnego. Podnosi jednak, że z przepisów Prawa budowlanego wynika obowiązek wykonania przyłącza w określony sposób (art. 29a ustęp 1) i sporządzenia dokumentacji powykonawczej (art. 43) – w tym wykonania map geodezyjnych powykonawczych. Ponieważ zgodnie z art. 57 Prawa Budowlanego do zakończenia budowy inwestor zobowiązany jest przedłożyć potwierdzenie odbioru wykonanych przyłączy, a ponadto wykonanie przyłącza niezgodnie z przepisami prawa może uzasadniać odmowę dostawy wody na podstawie art. 8 uzzw, to przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne może weryfikować, czy odbiorca usług wykonał przyłącze prawidłowo i zgodnie z przepisami prawa, a wobec tego np. oczekiwać, aby dostarczył potwierdzenie złożenia map powykonawczych w ośrodku dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej lub ich kopii w MPWiK. MPWiK wskazuje również na zawarcie przez ustawodawcę w artykule 19 ust. 5 uzzw katalogu otwartego praw i obowiązków

przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług, jakie mogą zostać uregulowane w Regulaminie oraz podkreśla, że to postanowienie nie było kwestionowane przez organ regulacyjny, który zaopiniował je pozytywnie.

- zapisy § 16, § 17 i § 18 Regulaminu rzeczywiście stanowią powtórzenie przepisu ustawowego, określonego w art. 8 uzzw, jednakże ma on przede wszystkim charakter informacyjny dla odbiorców usług. Mimo zatem, że stanowią powtórzenie przepisów ustawy to należy uznać, że są one z uwagi na swój charakter informacyjny i edukacyjny oraz dużą wagę dla odbiorców usług dopuszczalne. MPWiK zwraca również uwagę, że zapisy te nie były kwestionowane przez organ regulacyjny i na żadnym etapie nie zostało zaopiniowane negatywnie jako naruszające przepisy ustawy. Nie sposób odnieść się natomiast do zarzutu przekroczenia upoważnienia ustawowego zawartego w art. 19 ust. 7 uzzw, gdyż w ustawie nie ma ustępu 7. Nie wiadomo zatem, jakie upoważnienie ustawowe miało zostać zdaniem skarżącego rażąco przekroczone.

- MPWiK nie zgadza się z zarzutem nieprawidłowego określenia w § 26 Regulaminu, że przedsiębiorstwo wodnokanalizacyjne może zawrzeć umowę z Gminą Wrocław o zaopatrzenie w wodę na cele przeciwpożarowe, w której zostaną określone zasady rozliczeń za pobraną wodę na cele przeciwpożarowe i inne, podczas gdy artykuł 22 pkt 2 uzzw stanowi, że przedsiębiorstwo obciąża gminę na podstawie cen i stawek ustalonych w taryfie za wodę zużytą do zasilania publicznych fontann i na cele przeciwpożarowe. MPWiK podnosi, że to postanowienie Regulaminu było poddane wnikliwej ocenie organów regulacyjnych obu instancji i po zmianach zostało pozytywnie zaopiniowane. W pierwotnym projekcie regulaminu (negatywnie zaopiniowanym przez organy regulacyjne) materia ta ujęta była w § 30, który brzmiał: „Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne obciąża Gminę Wrocław za wodę pobraną na cele

przeciwpożarowe stosujące ceny ustalone w taryfie na podstawie raportów, o których mowa w § 29 niniejszego regulaminu.

Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne może zawrzeć umowę z Gminą Wrocław o zaopatrzenie w wodę na cele przeciwpożarowe, w której określone zostaną odmienne zasady rozliczeń za pobraną wodę na cele przeciwpożarowe, jak i inne cele wymienione w ustawie.”. Organ regulacyjny drugiej instancji podkreślił, że Regulamin nie może uzależniać dostaw wody na cele przeciwpożarowe od zawarcia umowy, ale wskazał również, że zawarcie takiej umowy jest możliwe. Omawiane postanowienie Regulaminu zostało zatem zmienione w sposób, jaki został zaakceptowany przez regulatora. Z kolei zmiany proponowane obecnie przez skarżącego skutkowałyby właśnie powtórzeniem materii ustawowej.

- w przypadku zakwestionowanego przez prokuratora § 6 punkt 4 podpunkt 1 i 2 Regulaminu (w tym miejscu zaznaczam, że najprawdopodobniej chodzi o § 6 ustęp 4 punkt 1 i 2 Regulaminu) MPWiK podnosi, że zapisy nie były kwestionowane przez organy regulacyjne, a ich wprowadzenie do Regulaminu ma na uwadze właśnie interes odbiorców usług i stanowi normy o charakterze informacyjnym, które nie stanowią przekroczenia upoważnienia ustawowego, zatem nie można ich uznać za niedozwolone.

- nie można zgodzić się z zarzutem Skarżącego, że kwestia ustaleniu terminu do zapłaty należności za dostarczaną wodę lub odprowadzanie ścieków powinna być uregulowana w umowie a nie w § 7 ust. 10 Regulaminu. Przedmiotowe postanowienie Regulaminu nie zostało zakwestionowane przez organ regulacyjny i jest zdaniem MPWiK uprawnione w świetle dyspozycji art. 19 ust. 5 uzzw, natomiast w kontekście interesów odbiorców usług, również pożądane i uzasadnione. Przywołana regulacja ma celu ochronę

konsumentów, wprowadza bowiem termin minimalny i gwarantuje, że przed jego upływem nie powstanie obowiązek zapłaty.

- MPWiK wyjaśnia, że zaskarżony akt prawa miejscowego został uchwalony w dniu 21 marca 2019 roku, podczas gdy art. 19a uzzw został dodany przez artykuł 7 pkt 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 roku o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (Dziennik Ustaw z 2020 roku, pozycja 471) z dniem 19 września 2020 roku. Nadto, zgodnie z artykułem 35 ustęp 2 przywołanej ustawy: „W terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy rady gmin dostosują treść regulaminów dostarczania wody i odprowadzania ścieków obowiązujących na obszarze ich właściwości do przepisów ustawy zmienianej w artykule 7 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”. W wykonaniu powyższego obowiązku podjęta została uchwała Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie przyjęcia projektu Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na obszarze Wrocławia. Przewidziano w niej zmianę § 8 pkt 5, w ten sposób, że uzyska on następujące brzmienie: „Po złożeniu wniosku o wydanie warunków przyłączenia do sieci, przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne dokonuje kwalifikacji terminu jego rozpoznania według wymogów z artykułu 19a ustęp 1 ustawy i wydaje warunki bądź odmawia ich wydania, w terminach określonych w ustawie.”. Postanowienie to będzie zatem zgodne z artykułem 19a uzzw. W związku z powyższym MPWiK nie zgadza się z zarzutem nieważności § 8 punkt 5 Regulaminu, w którym Skarżący zarzucił wskazanie terminu do rozpoznania wniosku o przyłączenie do sieci odmiennie od terminów wskazanych w uzzw oraz uregulowanie w akcie niższego rzędu materii uregulowanej w artykule 19a uzzw.

- MPWiK nie podziela zarzutu nieważności § 10 Regulaminu z uwagi na przekroczenie upoważnienia ustawowego zawartego w artykule 19 ust. 5 pkt 4 uzzw poprzez określenie, że warunkiem przystąpienia

do prac zmierzających do przyłączenia nieruchomości do sieci jest uzgodnienie z przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym dokumentacji technicznej, podczas gdy żaden przepis ustawy nie przyznaje radzie gminy kompetencji do upoważnienia przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych do uzgadniania dokumentacji technicznej przedłożonej przez osobę ubiegającą się o przyłączenie do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej.

MPWiK zdaje sobie sprawę z braku wyrażonego wprost w ustawie obowiązku uzgadniania dokumentacji technicznej z przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym przez osobę ubiegającą się o przyłączenie. Podnosi natomiast, że z przepisów Prawa budowlanego wynika obowiązek wykonania przyłącza w określony sposób i sporządzenia dokumentacji powykonawczej. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne może zatem weryfikować, czy odbiorca usług wykonał prawidłowo i zgodnie z prawem przyłączy. W świetle obowiązujących przepisów złączenie przyłącza z siecią bez nadzoru ze strony przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego jest naruszeniem własności przedsiębiorstwa, gdyż złączenie następuje już na urządzeniach należących do MPWiK, tzn. za wodomierzem głównym i urządzeniem pomiarowym znajdującym się na przyłączy (art. 5 ust. 2 uzw).

Ponadto MPWiK podkreśla, że z przepisów Prawa budowlanego wynika obowiązek wykonania przyłącza w określony sposób (art. 29a ust. 1) i sporządzenia dokumentacji powykonawczej (art. 43) – w tym wykonania map geodezyjnych powykonawczych. Ponieważ zgodnie z art. 57 Prawa Budowlanego do zakończenia budowy inwestor zobowiązany jest przedłożyć potwierdzenie odbioru wykonanych przyłączy, a ponadto wykonanie przyłącza niezgodnie z przepisami prawa może uzasadniać odmowę dostawy wody na podstawie art. 8 uzw, to przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne może weryfikować, czy odbiorca usług wykonał przyłączy prawidłowo i zgodnie z przepisami prawa.

MPWiK podkreśla, że skoro wykonanie przyłącza niezgodnie z przepisami prawa uprawnia do odcięcia dostaw wody, analizowane postanowienie Regulaminu ma na celu, aby już na etapie projektowania przyłącza zapobiegać negatywnym skutkom jego nieprawidłowego wykonania i nie narażać później odbiorców na ewentualne odcięcie w przyszłości dostaw wody lub odprowadzania ścieków. Należy zwrócić szczególną uwagę, iż z ww. przepisów wynika prawo, nie obowiązek dla przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego do odcięcia dostawy wody lub zamknięcia przyłącza. Funkcjonowanie takich przyłączy może spowodować zniszczenia w środowisku oraz mogą one nie spełniać wymogów określonych w art. 5 uzzw.

Ponadto MPWiK wskazuje, że o ile budowa przyłącza wodociągowego pozostaje obowiązkiem odbiorcy usług, a po złączeniu z siecią stanowiącą własność przedsiębiorstwa, przyłączy pozostaje nadal we własności odbiorcy, to rozpoczyna się wówczas jego eksploatacja przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, które powinno zapewnić niezakłóconą dostawę swoich usług. Niezależnie zatem od tego, iż przyłączy nie stanowi własności przedsiębiorstwa, działania MPWiK powinny zapewnić prawidłową budowę, złączenie i sprawne funkcjonowanie obu połączonych elementów. Temu służy m.in. wniosek o techniczne warunki przyłączenia do sieci, który można złożyć jeszcze przed budową przyłącza, celem zapewnienia sobie zgody MPWiK na przyłączenie prawidłowo wybudowanego przyłącza do sieci, celem dokonywania odbioru usług świadczonych przez MPWiK S.A. i również w tym celu wprowadzony został do Regulaminu § 10.

MPWiK podnosi ponadto, że zapis § 10 Regulaminu jest dopuszczalny również w świetle otwartego katalogu, o którym mowa w artykule 19 ustęp 5 uzzw a ponadto został pozytywnie zaopiniowany przez organ regulacyjny.

Mając na uwadze powyższe Komisja podzieliła argumentację prawną przedstawioną przez MPWiK i oceniła skargę jako bezzasadną.

W wyniku głosowania (za – 4 radnych, przeciw - 0, wstrzymał się – 1 radny) Komisja postanowiła wnioskować o oddaleniu przedmiotowej skargi.

Ad. IV. Komisja rozpatrzyła poniższe skargi:

1. skargę na Prezydenta Wrocławia - druk nr 1180/21

Pismem z dnia 30 czerwca 2021 roku (...) * złożył skargę na Prezydenta Wrocławia.

Skarżący zarzuca w niej, że do dnia dzisiejszego nie otrzymał od Prezydenta Wrocławia odpowiedzi na jego wnioski dotyczące budowy w centrum Wrocławia wielkogabarytowych szachów plenerowych.

Stanowisko w sprawie skargi w imieniu Prezydenta przedstawiła Dyrektor Wydziału Partycypacji Społecznej Urzędu Miejskiego Wrocławia (dalej: „Dyrektor”) pismem z dnia 9 lipca bieżącego roku Dyrektor wskazała, że oba pisma zostały rozpoznane. Mianowicie, pismo Skarżącego z dnia 12 listopada 2020 roku, wobec postulatu sfinansowania szachów przez podmiot prywatny zostało przekazane przez Wydział Partycypacji Społecznej (dalej: „WSS”) dnia 26 listopada 2020 roku do Biura Rozwoju Gospodarczego Urzędu Miejskiego, które odpowiedziało już pismem z dnia 30 października 2020 roku oraz ponownie dnia 12 stycznia 2021 roku. Natomiast pismo z dnia 20 maja 2021 roku zostało przez WSS przekazane dnia 21 czerwca 2021 roku do Wydziału Finansowego Urzędu Miejskiego, który udzielił odpowiedzi, iż nie jest właściwy w kwestii indywidualnych wniosków budżetowych mieszkańców Wrocławia. Dodatkowo WSS pismem z dnia 9 lipca 2021 roku poinformował Skarżącego, że jego postulaty budowy wielkogabarytowych szachów plenerowych były już w poprzednich latach rozpoznawane w ramach Wrocławskiego Budżetu Obywatelskiego, jednakże nie uzyskały

wymaganego poparcia głosujących. WSS wskazał również, że z uwagi na zgłoszenie projektu w nowej edycji WBO, projekt będzie poddany pod głosowanie w dniach 24 września - 11 października 2021 roku, a w przypadku wygranej w głosowaniu – zostanie zrealizowany w roku 2022.

Z treści skargi należy wnosić, że zasadniczym problemem nie jest to, czy wnioski Skarżącego zostały rozpoznane (jak wynika przytoczonych powyżej wyjaśnień oraz pisma WSS z 9 lipca 2021 roku wnioski te zostały rozpoznane), ale to czy Prezydent Wrocławia udzielił odpowiedzi na te wnioski osobiście.

Komisja wskazała, że zgodnie z artykułem 33 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (jt. Dziennik Ustaw z 2020 roku pozycja 713 ze zm.): wójt (burmistrz/prezydent miasta) wykonuje zadania przy pomocy urzędu gminy. Organizację i zasady funkcjonowania urzędu gminy określa natomiast regulamin organizacyjny, nadany przez wójta (burmistrza/prezydenta miasta) w drodze zarządzenia (artykuł 33 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym).

W tym stanie rzeczy, skoro wnioski Skarżącego zostały rozpoznane zgodnie z kompetencją właściwych komórek merytorycznych, Komisja uznała zarzuty Skarżącego za bezzasadne.

Mając na uwadze powyższe oraz analizę eksperta Komisja w wyniku głosowania (za – 4 radnych, przeciw - 0 radny, wstrzymał się – 1 radny) postanowiła wnioskować o nieuwzględnieniu przedmiotowej skargi.

2. Komisja rozpatrzyła skargę na Prezydenta Wrocławia - druk nr 1181/21.

Pismem z dnia 28 czerwca 2021 roku (...) * złożył skargę na Prezydenta Wrocławia Jacka Sutryka.

Skarżący zarzuca, że Prezydent Wrocławia nierzetelnie rozpatrzył jego wnioski dotyczące zmiany organizacji ruchu drogowego na ulicy Jana Nowaka-Jeziorańskiego oraz alei Prezydenta Ryszarda Kaczorowskiego. Według Skarżącego odpowiedzi na jego wnioski przygotowane przez Wydział Inżynierii Miejskiej Urzędu Miejskiego były lakoniczne - nie spełniały wymogów wymaganych artykuł 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, tj. nie zawierały uzasadnienia prawnego jak i faktycznego.

Odnosząc się do zarzutów skargi Komisja zgodziła się, że wnioski dotyczące organizacji ruchu procedowane są w oparciu o przepisy Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 roku w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem, wydanego na podstawie art. 10 ust. 12 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym i to te przepisy a nie przepisy Działu VIII Rozdziału 3 kpa (art. 241 i n.) winny znaleźć zastosowanie do ich rozpatrzenia.

Po przedstawionym stanowisku Prezydenta przedstawionym pismem z dnia 16 lipca 2021 roku przez Zastępcę Dyrektora Departamentu Infrastruktury i Transportu Urzędu Miejskiego Wrocławia oraz analizie eksperta Komisja uznała zarzuty Skarżącego za bezzasadne i w wyniku głosowania (za – 4 radnych, przeciw - 0 radny, wstrzymał się – 1 radny) postanowiła wnioskować o nieuwzględnieniu przedmiotowej skargi.

3. Komisja rozpatrzyła skargę na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu - druk nr 1182/21.

Pismem z dnia 14 czerwca 2021 roku (...) * (dalej: „Skarżąca”) złożyła skargę na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu. Skarżąca zarzuciła że Urząd bezzasadnie odmówił jej wydania

skierowania na staż – bonu stażowego. Skarżąca wskazuje na brak znajomości prawa przez pracowników urzędu i wnosi o „pisemne pouczenie urzędnika o obowiązującym prawie wraz z możliwością wydania skierowania na staż po rejestracji w właściwym urzędzie”.

Do zarzutów Skarżącej, pismem z dnia 14 lipca 2021 rok ustosunkował się Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu, który wskazał, że treść skargi jest lakoniczna i nie zawiera konkretnych informacji umożliwiających zweryfikowanie zasadności zarzutów w niej zawartych. W związku z powyższym Powiatowy Urząd Pracy (dalej: „PUP”) pismem z dnia 21 czerwca 2021 roku, Numer KO.0550.14.2021.JS, wystąpił do Skarżącej o doprecyzowanie skargi poprzez przedłożenie wyjaśnień, dowodów, tzn. (kopii odmowy skierowania na staż, świadectwa pracy, o którym mowa w skardze) w terminie 7 dni, licząc od dnia jego doręczenia. Skarżąca pomimo odebrania pisma nie sprecyzowała swoich zarzutów.

Mając na uwadze powyższe oraz analizę eksperta Komisja w wyniku głosowania (za – 4 radnych, przeciw - 0 radny, wstrzymał się – 1 radny) postanowiła wnioskować o nieuwzględnieniu przedmiotowej skargi.

Ad. V. Komisja bez uwag przyjęła protokół nr 31 z poprzedniego posiedzenia.

Ad. VI. Wolnych wniosków nie zgłoszono.
Na tym posiedzenie zakończono.

Czesław Cyrul
Przewodniczący Komisji

Protokół sporządziła:

Barbara Grosel